

בתי המשפט

א 071607/04		בית משפט השלום תל אביב-יפו	
תאריך: 14/12/2008		כב' השופט מרדכי בן חיים	בפני:

בעניין: **בתי קשת לגיל הזהב ואחזקות בע"מ**

ע"י ב"כ עו"ד **אמנון מרכוס** **התובעת**

נ ג ד

1. **סנאורה בע"מ**

2. **שיא אחזקות בע"מ**

3. **יצחק שפר**

4. **יצחק שטרוסברג**

ע"י ב"כ עו"ד **ורדה רוזנטל** **הנתבעים**

פסק דין

א. **הרקע לתובענה ועיקר טענות בעלי הדין**

בפני תביעה להשבת סכום ששולם ביתר.

1. התובעת טוענת כי התקשרה עם הנתבעת 1 (להלן: "**סנאורה**") בהסכם מיום 21.3.99 (להלן: "**ההסכם**") לרכישת זכויותיה של סנאורה בבנין המשמש כבית אבות והבנוי על חלקה 578 בגוש 6204 (להלן: "**הנכס**") שהיה לעת ההיא מושכר לחברת חברת הורים בע"מ (להלן: "**השוכרת**").

2. בכתב התביעה טוענת התובעת כי לבקשת הנתבעים 4, 3 (להלן בהתאמה: "**שפר**"; "**שטרוסברג**") וכן עו"ד יצחקי ששימש לעת ההיא כיועצה המשפטי של סנאורה, שילמה התובעת לחברת טטרא ישראל נכסים יזום ניהול פיתוח והשקעות בע"מ (להלן: "**טטרא**") אשר פעלה כמתווך בין התובעת לסנאורה בעסקה נשוא ההסכם, את דמי התיווך בהם היתה חייבת סנאורה בסכום של 240,435 ₪ (להלן: "**סכום דמי התיווך**").

3. להלן טענה התובעת כי במהלך ההתחשבות שנערכה בין הצדדים עם השלמת העסקה אך לפני פירעון ההמחאה של סכום דמי התיווך לטטרא - לא נלקחה בחשבון עובדת תשלום סכום דמי התיווך ולפיכך התמורה הכוללת ששילמה

- התובעת גבוהה מסכום הפשרה שהושגה בין התובעת לנתבעים בגדרה נקבע כי התובעת תשלם את סכום דמי התיווך לטטרא.
- התובעת צרפה את תרשומת ההתחשבות שנערך על ידי רו"ח אהרון זוהר (להלן: "זוהר") מטעם התובעת - כנספח ג' לכתב התביעה.
4. התובעת טוענת כי דרישותיה לפירעון סכום דמי התיווך לא נשאו פרי הגם שלגרסתה שפר אישר את קיומו של החוב כלפי התובעת וביקש פריסתו למספר תשלומים כשהוא יערוב באופן אישי לביצוע ההסדר.
5. התובעת טוענת כי על סנאורה לשלם לה את סכום דמי התיווך המשוערכים ליום הגשת התביעה לסך של 305,816 ₪ בעילה של עשיית עושר ולא במשפט.
6. כמו כן, עתרה התובעת לחיובה של הנתבעת מסי' 2 (להלן: "שיא") בסכום האמור בהיותה של שיא בעלת השליטה המלאה בסנאורה וכמי שהיתה חייבת להזרים הון לקופתה של האחרונה. גם עילת התביעה נגד שיא הינה עשיית עושר ולא במשפט.
7. התביעה הוגשה גם נגד שפר כמי שכיהן כמנכ"ל הנתבעת שיא ובעל השליטה בה וכנגד שטרוסברג כמי שכיהן בתקופה הרלבנטית כמנהל הכספים של סנאורה וזאת כנטען בשל מעורבותם האישית במהלכים שהביאו לתשלום דמי התיווך על ידי התובעת והתחייבותם האישית להשיב תשלום זה לתובעת.
8. בכתב ההגנה שהגישו כפרו הנתבעים כולם כאחד בזכותה של התובעת לגבות מהם תשלום כלשהוא.
9. הנתבעים לא כפרו בעובדה כי התובעת שילמה לטטרא את סכום דמי תיווך אלא שלגרסתם הסכום האמור נלקח בחשבון וקוּזו כנגד סכום התמורה אשר התובעת שילמה. לעניין זה, נטען על ידי הנתבעים כי לאחר תשלום סכום דמי התיווך נערך על ידי שטרוסברג במסגרת פגישת עבודה עם זוהר נייר עבודה חדש אשר היווה את הבסיס להתחשבות הסופית (להלן: "נייר העבודה").
10. הנתבעים טוענים כי נייר העבודה משקף את התשלום לטטרא בסכום של 240,435 ₪ וכי הן זוהר והן שטרוסברג נקבו בסכום של 526,914 דולר כנקודת הפתיחה להתחשבות בין הצדדים.
11. הנתבעים ממשיכים וטוענים כי מסגרת ההתחשבות סוכם כי התובעת תשלם לסנאורה סכום סופי בסך 430,000 דולר במקום 526,914 דולר וזאת בעקבות

קיצוץ סך 60,000 דולר בגין כל הסכומים הפתוחים כולל תשלום דמי התיווך לטטרא, קיצוץ סך של 62,000 דולר עבור דמי שכירות מראש שקיבלה סנאורה וכי התובעת תשלם לסנאורה חוב של השוכרת בנכס בסך 25,000 דולר.

12. הנתבעים טוענים כי ביום 18.1.01 שילמה התובעת לסנאורה על חשבון ההתחשבות של 1,600,000 ₪ (שווה ערך לסך של 387,878 דולר) וביום 25.1.01 הוסיפה התובעת ושילמה לסנאורה סכום נוסף בסך 163,000 ₪ ובכך עם ביצוע התשלום הכולל בסך 430,000 ₪, תמה ההתחשבות.

ליבת טענתם של הנתבעים הינה אפוא כי סכום דמי התיווך ששילמה התובעת לטטרא נכלל בהתחשבות ושולם לתובעת, על דרך של קיצוץ במהלך התחשבות.

13. בקשתם של שפר וטרוסברג למחיקת התביעה נגדם על הסף נדחתה בהחלטה מיום 15.6.05 ([בש"א 153573/05](#)).

עד כאן עיקר טענות בעלי הדין.

ב. המחלוקת

הפלוגתא העיקרית הצריכה להכרעה בתובענה זו הינה, האם השיבו הנתבעים או מי מהם לתובעת את סכום דמי התיווך ששילמה עבור סנאורה במסגרת ההתחשבות שבין הצדדים.

אם ייקבע כי סכום דמי התיווך לא שולם, יש להכריע בדבר חבותם של שיא וכן שפר וטרוסברג.

ג. דיון וממצאים

1. נטל הראיה

הגם שבעלי הדין לא התייחסו במפורש לסוגיית נטל הראיה, סבורני כי נטל הבאת הראיות להוכחת השבת תשלום דמי התיווך (להבדיל מנטל השכנוע החל על התובעת) מוטל על הנתבעים וזאת לאור העובדה כי לא זו בלבד שסנאורה הודתה בכתב בהגנה בעובדה כי התובעת שילמה את סכום דמי התיווך אשר חובת תשלומם חלה מלכתחילה על סנאורה (ראו סעיפים 9, 8, 5 לכתב ההגנה וסעיפים 5-7 וסעיף 20 לתצהירו של טרוסברג) אלא הוסיפה וטענה כי ההתחשבות בין הצדדים לקחה בחשבון את התשלום ששילמה התובעת לטטרא באופן שסכום דמי התיווך קוזז מן התמורה (סעיף 25 לכתב ההגנה וסעיפים 17, 7 לתצהיר טרוסברג).

2. גרסת זוהר ובחינתה

2.1 בסעיף 15 לתצהיר עדותו טען זוהר כי העסקה נשוא ההסכם הושלמה ביום 13.11.00 לפני פרעון ההמחאה ששילמה התובעת לטטרא (מיום 20.11.00).

קודם לכן טען זוהר בתצהירו כי הסכם הפשרה שבין התובעת לסנאורה בא לידי ביטוי במסמך התחשבות שערך בכתב ידו (נספח ה' לתצהירו) וזה אינו כולל את תשלום הסך של 58,500 דולר ששילמה התובעת לטטרא בעבור סכום דמי התיווך (סעיפים 12, 13 לתצהירו).

2.2 זוהר טען בסעיף 16 לתצהירו כי רק בעקבות הדוחות הכספיים שערך לתובעת לשנת 2000 **גילה את הטעות** ופנה במכתב מיום 17.4.01 לסנאורה באמצעות שטרוסברג בגדרו פירט את סעיפי ההתחשבות (סעיף ב' למכתב) אשר עיון בהם מלמד כי סעיף תשלום דמי התיווך נעדר ממנו.

2.3 מעיון במכתבו הנ"ל (נספח ח' לתצהירו) ניתן להבין כי מה שמוגדר על ידי זוהר "**כטעות**" מתייחס לגרסתו לפיה תשלום סכום דמי התיווך לא נלקח בחשבון במהלך ההתחשבות.

2.4 במהלך עדותו הופנה עו"ד חנן פרידמן שנתן תצהיר מטעם התובעת להודעת הפקסימיליה (נ/2) ששיגר ביום 29.11.00 לעו"ד יצחקי (פרקליטה של סנאורה) ובגדרה ביקש בין היתר כי סנאורה תמציא חשבונית על תשלום סכום דמי התיווך בסך 240,438 ₪ ששולמו על ידי התובעת לטטרא; עו"ד פרידמן השיב כי למיטב ידיעתו נ/2 נשלח לסנאורה קודם להתחשבות (שם בעמ' 14 לפרוטוקול ישיבת יום 13.7.06).

2.5 אשר לזוהר: במהלך חקירתו הופנה האחרון למכתבו לסנאורה מיום 13.11.00 (ת/1) בגדרו פירט זוהר סעיפים נוספים שנתרו להתחשבות ולקיוזו ובתשובה לשאלה בדבר מהותו של הרישום "קיוזו חוב צד ג' 93,600 דולר" (פריט 3 בפסקה ו' במכתב) משיב זוהר:
"זה לא מדובר בחוב כלפי טטרא אלא כלפי צד ג' שאני לא זוכר אותו. אני מוכן לבדוק את זה ולומר" (שם בתחילת עמ' 18).

זוהר עמד על גרסתו זו וטען כי חרף הזהות שבין סכום דמי התיווך שנתבע על ידי טטרה ובין הסכום הרשום באותו פריט 3: **"מדובר במקריות גרידא"** (שם בעמ' 18).

2.6 בהמשך חקירתו העיד זוהר כי על פי הדיווח שנמסר לו, קיבלה התובעת זיכוי בסך 60,000 דולר בעבור הסכומים שפורטו בסעיפים ה, ו למכתב ת/1 (עדותו בעמ' 20).

2.7 לא זו אף זו :
במהלך עדותו הביע זוהר ספק באשר לנכונות גירסתו באשר לעיתוי עריכתו של תרשומת ההתחשבות (נספח ה' לתצהירו) והודה :
"יכול להיות שהתרשומת הזו נעשתה אחרי התשלום שביצעה התובעת לטטרה בעבור הנתבעות" (שם בעמ' 21).

2.8 בהינתן כי התובעת שילמה את סכום דמי התיווך לטטרה ביום 20.11.00 (כאמור במוצג נ/2 וכן כנטען על ידי זוהר בעצמו במכתבו מיום 17.4.01 - נספח ח'), הרי שטענתו של זוהר (באותו מכתב נספח ח') לפיה :
"בעת עריכת ההתחשבות לא נלקח בחשבון פרעון השיק ששילמה התובעת בגין דמי התיווך" - תלויה על בלימה.

2.9 בהמשך עדותו כפר זוהר בטענה לפיה הסכום בסך 60,000 דולר שמצוין בתרשומת ההתחשבות (נספח ה') כולל את התשלום לטטרה (שם בעמ' 22).
לגרסתו :

"היתה פשרה שבסוף הוסכם שמשרד מאיר ליפא לא יקבל אגורה בגין הטיפול בנושאים אלו והתובעת תזדכה בסכום של 60,000 דולר בגין כל הדרישות שלנו (של התובעת-מ.ב.ח) בסעיפים ה-ו של ת/1" (שם בעמ' 22).

2.10 בסיום ישיבת יום 13.7.06 הותר לזוהר להמציא תצהיר אשר יפרט את מרכיבי פסקה 3 לסעיף ו של המוצג ת/1.

2.11 זוהר הגיש לבית המשפט תצהיר מיום 2.8.06 אשר עיקריו הינם כדלקמן :
2.11.1 סעיפים ה, ו במוצג ת/1 הינם **"נושאים שהיו עדיין במחלוקת ואותם היו צריכים לסכם"**.

2.11.2 סעיף ו הינו "פירוט שדווח לי על ידי משרד עו"ד ליפא מאיר ומתייחס לנושאים משפטיים בלבד שטופל על ידי משרדם ולא על ידי".

2.11.3 כי קיבל אישור מעו"ד מאיר לפיו האחרון ויתר על גביית שכ"ט בנושאים המפורטים בסעיף ו של ת/1.

2.12 גולת הכותרת בתצהיר האמור מצוי בסעיף 7 שם הצהיר זוהר :
"בעקבות הסבת תשומת הלב של בית המשפט, באם חוב צד ג' מתייחס לתביעת טטרא לתשלום דמי התיווך, המסמכים שהובאו תומכים בסברה זו ויתכן שזו היתה התביעה אליה התייחס הסכום המדובר..."

הנה כי כן, נסדקה ולא במעט חומת הוודאות בה התבצר זוהר בטענו כי הסכום המופיע בפסקה 3 של סעיף ו במוצג ת/1 אינו מתייחס לחוב כלפי טטרא.

2.13 סדק זה הלך והתרחב בהמשך עדותו של זוהר בהעידו :
"בית המשפט הפנה אותי לבדוק את הנושא מחדש ועשיתי זאת, בדקתי בתרשומות שלי ומדובר בחוב של צד ג' טטרא שהסתכם בסכום אחר ואשר טופל בזמנו על ידי עו"ד ליפא מאיר ופרידמן ולכן, לא הייתי מודע לו בעת חקירתני הקודמת"
 (שם בעמ' 3 לפרוטוקול ישיבת יום 8.7.07) (ההדגשה שלי-מ.ב.ח.)

ד. סקירת עדותו של עו"ד ליפא מאיר

התובעת זימנה את עו"ד מאיר למתן עדות מטעמה, עיקרי גירסתו הינן כדלקמן:

- 3.1 הרישום בת/1 בסעיף 3 (חוב צד ג') משקף את סכום התביעה שהוגשה על ידי טטרא נגד סנאורה (עמ' 7 לפרוטוקול שורות 29-30).
- 3.2 במסגרת הדיון המשפטי בתביעת טטרא סוכם כי התביעה תסולק כנגד תשלום מיידי בסך 58,500 דולר במקום 93,600 דולר וכי התובעת שילמה סכום זה (קצה עמ' 8 ותחילת עמ' 9).
- 3.3 כי לאחר שנודע לו מזוהר על אודות אי השבת תשלום דמי התיווך לתובעת פנה לעו"ד יצחקי וכן לשפר ואלו התחייבו כי הסכום ישולם (שם בעמ' 9).
- 3.4 בתשובה לשאלה, האם ההתחשבות נעשתה לפני או אחרי התשלום לטטרא השיב עו"ד מאיר:
- "למיטב הבנתי ההתחשבות בין רו"ח זוהר לנתבע 4 (שטרוסברג-מ.ב.ח) נעשתה אחרי התשלום שנעשה לטטרא"**
(שם בעמ' 13).
- 3.5 בחינת גרסתו של עו"ד מאיר בזיקה לנתוני ההתחשבות הכלולים במוצג ת/1 מפרנסת את הממצאים כדלקמן:
- 3.5.1 היתרה לקיזוז על פי סעיף ה' למוצג האמור, הועמדה על סך 60,000 דולר (שם בעמ' 8 שורה 19-20 לעמ' 13 שורות 22-23).
- 3.5.2 אשר לסכומי הקיזוז שנדרשו על ידי התובעת במסגרת סעיף ו למוצג ת/1, טען עו"ד מאיר כי וויתר על שכר טרתו בסך 25,000 דולר (שם בעמ' 8 שורות 24-25 ועמ' 12 שורות 14-15) ובהמשך עדותו הודה עו"ד מאיר למעשה כי ויתר גם על התשלום בסך 10,000 דולר (עמ' 11 שורות 25-27).
- 3.6 הממצא המתבקש מן האמור עד כאן הוא כי שני הסכומים שנתרו לקיזוז מתשלום התמורה במסגרת ת/1 הינם כדלקמן: סך 60,000 דולר בסוגיית דמי השכירות (סעיף ה' למוצג ת/1).

סכום דמי התיווך ששילמה התובעת לטטרא בסכום של 58,500 דולר (במקום הסכום בסך 93,600 דולר שנרשם בפסקה 3 של סעיף ו' במוצג 1/ת).

גירסתו של עו"ד מאיר היתה עיקבית ואמינה שלא בדומה לגירסתו של זוהר ששינתה כיוונה לנוכח כל רוח מצויה ונדמית בעיני "לשבשבת רוחות". לאישוש מסקנה זו אין לי אלא לצטט ממכתבו של זוהר נספח ח' שם נכתב: **"מתוך ניתוח הכרטיס לעיל (כרטיס חשבון התובעת בספרי סנאורה – מ.ב.ח) נראה בבירור כי חב' סנאורה זיכתה כמונן את בתי קשת בדמי התיווך של 240,435 ₪ (58,500 דולר) אולם התעלמה מן הזיכוי שסוכם בין עו"ד לתקופה מאי-נובמבר 2000 בסך 60,000 דולר"** (שם בעמ' 3).

משהודה זוהר כי סנאורה זיכתה את התובעת בסכום דמי התיווך הרי שהודאה זו תומכת ללא סייג בגירסת סנאורה. לעומת זאת, הטענה לפיה התעלמה סנאורה מן הסיכום לתקופה שבין מאי-נובמבר 2000, מתעלמת מן העובדה שסכום זה קוזז על ידי התובעת במסגרת הרישום: **"יצחקי וליפא מאיר לתקופה מאי-נובמבר 2000"**.

4. גרסת שטרוסברג

4.1 בסעיף 6 לתצהירו טען שטרוסברג כי נקודת המוצא המוסכמת להתחשבות בין התובעת לסנאורה מתבטאת בסכום של 526,914 דולר (סעיפים 6, 5 לתצהירו ועדותו בעמ' 27 שורות 17-18).

4.2 הגם שלא מצאתי תימוכין לטענת שטרוסברג כי זוהר העתיק את הסכום הנ"ל כנקודת מוצא להתחשבות, הרי שעיון בתרשומת ההתחשבות שערך זוהר (נספח ה' לתצהירו) מלמד כי נכללה בו יתרה בסכום של 539,626 דולר, אשר בניכוי סכום בשיעור 25% מספרינקלרים (סך 12,712 דולר) מביא את יתרת חוב התובעת לסנאורה לסך של 526,914 דולר (להלן: **"היתרה המוסכמת"**).

4.3 בנתון לכך, נחה דעתי כי גרסתו של שטרוסברג בסוגיה זו הינה אמינה.

4.4 בצומת זו של הדיון, אעיר כי ניסיונו של ב"כ התובעת לגמד את נפקותו של נספח ה' הנ"ל בטענה כי השתרברב בטעות וכי נספח ה' הינו המוצג 1/ת הסתבר כנסיון נפל: זוהר הודה כי נספח ה' נעשה בכתב ידו ואף נטה לדעה כי נערך במועד מאוחר יותר מן התאריך הנקוב במוצג 1/ת (עדותו בעמ' 4 שורות 23-25) ובצורה וודאית יותר בעמ' 5 שורות 6-13).

- 4.5 טענתו של שטרסברג לפיה ההתחשבנות בינו לבין זוהר נערכה ביום 20.11.00 (שם בעמ' 28) מקבלת גיבוי מעדותו של זוהר (שם בעמ' 21).
- 4.6 במהלך עדותו עומת שטרסברג עם סעיפיו של המוצג ת/1 אחד לאחד: בהתייחסו לסעיף ו במוצג ת/1 מעיד שטרסברג:
"סעיף ו במכתב...הדרישה בו היתה כ-130,000 דולר בישיבה התברר שטרא זה כ-58,000 דולר ולא 93,000 דולר ולכן סעיף ו ירד ל-93,500 דולר כל המספרים הוסכמו כמספרים עגולים" (בעמ' 32 שורות 14-16).
- 4.7 גרסה זו תואמת כמעט לחלוטין את גרסתו של עו"ד מאיר כפי שנסקרה לעיל.
- 4.8 לא זו אף זו:
 כזכור בלחץ החקירה הנגדית הסכים זוהר כי:
"יכול להיות שהתרשומת הזו (הכוונה לתרשומת ההתחשבנות-נספח ה') נעשתה אחרי התשלום שביצעה התובעת לטרא עבור הנתבעת" (עמ' 21 שורה 19).
- לשיטתי כל ספק בסוגיה זו הותר לאור עדותו של עו"ד מאיר לפיה ההתחשבנות נעשתה לאחר התשלום לטרא (שם בעמ' 13).

5. גירסת סנאורה עדיפה ומתיישבת עם נתוני ההתחשבנות

- 5.1 משפסקתי לעיל, כי בעקבות ויתוריו של עו"ד מאיר על כל סעיפי הקיזוז שנכללו בפסקה ו של ת/1 (למעט סכום דמי התיווך לטרא) וגרסתו בדבר העמדת סכום הקיזוז של דמי השכירות על סך 60,000 דולר, רשאית הייתה התובעת לקזז מן היתרה המוסכמת את סכום דמי השכירות ואת סכום דמי התיווך אשר שילמה בפועל לטרא, ואלו בלבד (לעניין זה קיימת זהות בין גרסתו של עו"ד מאיר לבין זו של שטרסברג (בעמ' 31 שורה 3).
- 5.2 בחינת הנתונים בנספח ג' לתצהיר שטרסברג והשוואתם עם הנתונים המספריים ב-ת/3 (תרשומת ההתחשבנות), מלמדת על זהות מוחלטת בין הסכומים.
- 5.3 התובעת טענה בסיכומיה כי:

"הכיתוב של גמ"ח ליפא פיגורים ב-ת/3 עולה בקנה אחד עם האמור בסעיף ה' ל-ת/1 המתייחס לקיזוז בגין פיגור בתשלום לעומת פיגור בהעברת דמי שכירות" (סעיף ז בעמ' 5 לסיכומים).

עם זאת, לא התייחסה התובעת כלל ועיקר לרישום: "קיזוז בית קשת" (על סך 62,000 דולר) שתיקה זו, אומרת דרשני ומעלה כי שני הסכומים האמורים קוזזו מסכום היתרה המוסכמת.

הנובע מכאן הוא כי תשלום היתרה בסך 430,000 ₪ ששילמה התובעת לסנאורה נעשה בעקבות ולאחר קיזוז סכום דמי התיווך.

5.4 אני פוסק אפוא כי עלה בידי הנתבעים לבסס את גרסתם לפיה ההתחשבות הסופית בין התובעת לסנאורה נעשתה לאחר התשלום בסך 240,435 ₪ לטטרא ולקחה בחשבון את התשלום האמור, על דרך קיזוז. התובעת לעומת זאת נכשלה בנסיונה להזים גירסה זו.

6. הטענות לחיוב הנתבעות 2-4

הגם שפסיקתי לפיה לא עלה בידי התובעת לעמוד בנטל השכנוע להוכחת טענתה כי סכום דמי התיווך לא הושבו לה – מחייבת מניה וביה לדחות את התביעה גם נגד הנתבעים 2-4, אתייחס בקצירת האומר גם לבסיס החיוב הנטען נגד נתבעים אלו:

6.1 אשר לנתבעת מס' 2 (להלן: "שיא")

הגם ששיא חתמה על ההתחייבות למתן שירותי תיווך כלפי טטרא, הרי שלא ניתן לחלוק על העובדה כי סנאורה מזה ושיא מזה הינם גופים משפטיים נפרדים זו מזו וכי העובדה ששיא מחזיקה במניות סנאורה אין בה לכשעצמה כדי להקנות בידי התובעים עילת תביעה נגד שיא, שכן אין חולק כי במישור היחסים שבין התובעת לשיא לא היתה על התובעת כל חובה לשלם את חובותיה של שיא, וככל שהתובעת שילמה את חובה של שיא לטטרא פעלה כמתנדב, ואין היא זכאית להשבה.

6.2 אשר לנתבע 3 (להלן: "שפר")

6.2.1 טענת התובעת לפיה יש לחייב את שפר בשל מעורבותו האישית במהלכים שהביאו לידי התשלום הינה טענה כללית שאין בה לכשעצמה להעמיד עילת תביעה נגדו.

6.2.2. הטענה לפיה נתבע 3 התחייב לפרוע את החוב במספר תשלומים, אינה מתיישבת גם עם לשון סיכום הישיבה מיום 3/10/01 (נספח ג' לתצהירו של עו"ד פרידמן) שכן שם צוטט שפר כמי שמתחייב כי החוב ישולם לתובעת ללא שנטל על עצמו אחריות אישית. אטעים כי עו"ד פלדמן הודה בחקירתו כי הדיון סביב נספח ג' "היה מסחרי לגבי מועד התשלום וסכומי התשלום, זה לא היה לגבי החבות" (שם בעמ' 10) עדות זו תואמת את גירסת שפר בעדותו בהתייחס לסיכום הישיבה האמור:
"לא הודיתי שקיים חוב וגם לא יכולתי להודות בכך. אם ידעתי שזה נושא כספים הייתי מביא את האדם שמטפל בכספים"
 (שם בעמ' 37).

6.3 אשר לנתבע מס' 4 (להלן: "שטרסברג")

6.3.1 גירסתו של שטרסברג לפיה חדל להיות נושא מישרה בכירה בשיא בשנת 1998 לא נסתרה (עדותו בעמ' 26). הוא הדין באשר לגירסתו לפיה כל פעולותיו במהלך ההתחשבות הסופית בין התובעת לסנאורה היו מתוקף היותו עובד של שיא (סעיף 27 לתצהירו) וככזה לא יוחד לו תפקיד ספציפי כלשהוא וכי הוא עושה כל מה שצריך ובכלל זה גם עבור החברות הבנות של שיא (שם בעמ' 26).

6.3.2 שטרסברג גם לא נטל חלק בסיכום הישיבה מיום 3/10/01 ואף לא גילה כל מעורבות בפניה לתובעת למען תשלם זו את סכום דמי התיווך לטטרא (עדות פרידמן בעמ' 9 ועדות שטרסברג בעמ' 29 שורות 21-19).

6.4 על יסוד כל האמור לעיל לא מצאתי בסיס לחיובם של שפר ו/או שטרסברג על יסוד העילות של הרמת מסך תרמית או חוסר תום לב ולעניין זה מקובלות עלי טענות הנתבעים כפי שפורטו בסעיפים 102-105 לסיכומיהם.

7. סוף דבר

אני דוחה את התביעה.
 התובעת תשלם לכל הנתבעים יחדיו שכ"ט עו"ד בסכום של 20,000 ₪.

הודעה זכות הערעור.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

ניתן היום, י"ז בכסלו, תשס"ט (14 בדצמבר 2008), בהעדר הצדדים.

מרדכי בן חיים 54678313-71607/04

מרדכי בן חיים, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה